

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica Floriilor

Icoană realizată de Elena Gheorghiu

Binecuvântarea de la Florii

◆ La sărbătoarea Intrării Domnului în Ierusalim –*Floriile*- se sfințesc cu agheazmă și se împart tuturor credincioșilor, la slujba Utreniei, ramuri de salcie înfrunzită, pe care aceștia le vor ține în mâini pe tot parcursul Sfintei Liturghii, purtându-le apoi acasă și așezându-le la icoane. Ramurile aduc cu ele binecuvântarea lui Dumnezeu în fiecare casă, fiind semn al Intrării triumfale a lui Hristos în sânul familiei.

◆ Crenguțele de salcie, făcând trimitere la modul cum erau întâmpinații biruitorii, sunt și semn al biruinței asupra răului, iar prin rugăciunea rostită de preot asupra lor, devin aducere-aminte și îndemn, dând celor ce le poartă tărie sufletească și sporire în virtuți întru întâmpinarea Învierii Domnului.

◆ **Fiind praznic împărătesc, de Florii se face dezlegare la pește, untdelem și vin.**

Evangelia duminicii

Ioan XII, 1-18

- Deci, cu șase zile înainte de Paști, Iisus a venit în Betania, unde era Lazăr, pe care îl înviase din morți.
- Și I-au făcut acolo cină și Marta slujea. Iar Lazăr era unul dintre cei ce ședeau cu El la masă.
- Deci Maria, luând o litră cu mir de nard curat, de mare preț a uns picioarele lui Iisus și le-a șters cu părul capului ei, iar casa s-a umplut de mirosul mirului.
- Iar Iuda Iscarioteanul, unul dintre ucenicii Lui, care avea să-L vândă, a zis:
- Pentru ce nu s-a vândut mirul acesta cu trei sute de dinari și să-i fi dat săracilor ?
- Dar el a zis aceasta nu pentru că îi era grijă de săraci, ci pentru că era fur și, având punga, lua din ce se punea în ea.
- A zis deci Iisus: Las-o, că pentru ziua îngropării Mele l-a păstrat.
- Că pe săraci totdeauna îi aveți cu voi, dar pe Mine nu Mă aveți totdeauna.
- Deci mulțime mare de iudei au aflat că este acolo și au venit nu numai pentru Iisus, ci ca să vadă și pe Lazăr pe care-l înviase din morți.
- Și s-au sfătuit arhierii ca și pe Lazăr să-l omoare.
- Căci, din cauza lui mulți dintre iudei mergeau și credeau în Iisus.
- A doua zi, mulțime multă, care venise la sărbătoare, auzind că Iisus vine în Ierusalim,
- Au luat ramuri de finic și au ieșit întru întâmpinarea Lui și strigau: Osana ! Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului, Împăratul lui Israel !
- Și Iisus, găsind un asin tânăr, a șezut pe el, precum este scris:
- “Nu te teme, fiica Sionului! Iată Împăratul tău vine, șezând pe mânzul asinei “ .
- Acestea nu le-au înțeles ucenicii Lui la început, dar când S-a preaslăvit Iisus, atunci și-au adus aminte că acestea erau scrise pentru El și că acestea I le-au făcut Lui.
- Deci da mărturie mulțimea care era cu El, când L-a strigat pe Lazăr din mormânt și l-a înviat din morți
- De aceea L-a și întâmpinat mulțimea, pentru că auzise că El a făcut minunea aceasta.

Închinare la Mormântul Domnului

Cel mai frumos dar pe care l-am primit vreo dată a fost călătoria în Ierusalim și marele privilegiu pe care l-am avut acolo de a putea vizita Cetatea în care se află „Mormântul Sfânt” și celelalte mărturii ale credinței creștine ortodoxe.

Și cum „nimic nu este întâmplător”, fiind firește aproape de „Sfântul Mormânt” dar cu ambiția de a-l găsi singură, Dumnezeu mi l-a scos în cale pe părintele Daniel, cu ajutorul căruia am parcurs Drumul Crucii, beneficiind de explicații corecte care m-au făcut să conștientizez acele momente. Rog pe Bunul Dumnezeu să-mi ierte îndrăzneala de a scrie lucruri așa de mari, pentru că după ce vezi acele mărturii, realizezi cât de greu pot reda cuvintele ceea ce simți. Drumul Crucii – Via Dolorosa – pornește de la ruinele fostei cetăți romane Antonia până la Golgota, cale de urcuș de aproape un kilometru până unde a fost răstignit Domnul.

Primul popas al Pătimirii este Poarta Pretoricului lui Pilat. Aici începe jertfa a Domnului. Pilat l-a prezentat pe Iisus Hristos îmbrăcat în hlamidă roșie cu mâinile legate și cu cununa de spini pe cap. Emoțiile te încearcă și starea de intensitate motivă este abia la început.

Al doilea popas – lui Iisus i se pune Crucea pe umeri să o ducă la locul răstignirii – câtă umilintă !

Al treilea popas – Crucea apasă greu pe umerii Mântuitorului și deja parcă simți acea greutate, iar părintele Daniel îmi arată o coloană frântă care însemnează locul unde Domnul a îngenuchiat:

„O, Iisuse, eu de multe ori am fost nerăbdătoare și m-am plâns de necazurile mele pe care l-am avut dă-mi Iisuse, smerenia și răbdarea Ta, căci Tu ai zis că numai cel ce va răbda până la sfârșit acela se va mântui”.

Al patrulea popas: oprirea este indicată pe o inscripție săpată în piatră. Aici a întâlnit-o Hristos pe Maica Sa. Cât de mare este suferința acestei mame, prevestită oarecând de Dreptul Simeon, care i-a adresat cuvintele: „Prin sufletul tău va trece sabie” (Luca 2,35).

Al cincilea popas: drumul spre Golgota pornește spre dreapta. Aici Iisus se prăbușește sub povară și ostașii îl opresc pe Simion din Cîrena să-I ducă Crucea. Nu se știe dacă acest Simeon a primit să poarte crucea mai departe în mod voluntar sau a fost silit. „Vine clipa când nu mai stăruie și nu mai poți merge mai departe. Acum ne putem alătura și noi, dacă ne îngăduie să urmăm și noi în silă chiar, crucea ce o porți. Asemeni lui Simon Cirineanul să luăm pe umeri lemnul greu și să-l purtăm pe urma lui Iisus. Nimic din crucea sfântă să nu atingă pământul, să nu se irosească” (Al. A. Botez).

Al șaselea popas – la Biserica Sfânta Veronica pe care am vizitat-o și în care se găsesc icoane care întruhidează minunea prin care chipul Domnului nostru Iisus Hristos s-a imprimat pe maramă.

„Veronica în poartă merse Chipul Tău cel preacurat
Fața Ta de sânge-o șterse Pe năframă l-ai lăsat”.

Sfânta Veronica ne învață cum să respectăm omul, căci pe Drumul Crucii Iisus Hristos nu a lăsat doar o icoană cu chipul său, ci ne-a descoperit că fiecare om e chip al său.

Al șaptelea popas – Aici crucea este pusă iarăși pe umerii lui Iisus și tradiția spune că a căzut a doua oară sub greutatea Crucii, iar pe zid a rămas urma mâinii Lui încercând să se sprijine. Atingi acea urmă și parcă mâna ta simte durerea și chinul celui ce în batjocură e purtat spre nedreaptă răstignire.

Al optulea popas: Iisus a vorbit cu fiicele Ierusalimului, a mângâiat pe Maica Domnului, pe femeile mironosițe și toate femeile credincioase.

Al nouălea popas: Puterile îl părăsesc și cade a treia oară la pământ – se jertfește pe sine pentru noi !

Al zecelea popas: Soldații îl dezbracă pe Iisus de cămașa lui cea necusută și-L pregătesc pentru răstignire.

Al unsprezecelea popas: Acest popas este însemnat printr-un altar iar o piatră de marmură rece și nemiloasă păstrează și astăzi această mărturie. Părintele Daniel îmi spune să plec urechea pe acea placă, iar lipindu-mi urechea de ea rămân înmărmurită de bătăile care se aud. Sunt bătăile de jertfă pe altarul crucii pentru păcatele noastre; bătăi ce au străpuns cu cuie mâinile și picioarele sfinte ale Mântuitorului:

„Iisus pe lemn culcat	Am greșit Iisuse bune
Cuiele în palme îi străbat	Iar tu suferi pentru mine
Sângele Lui cel preasfânt	Dă-mi să plâng al meu păcat
Curge pârâu pe pământ	Căci eu sunt ce vinovat”

(Ieromonah Ilarion Autrache)

Al doisprezecelea popas al durerii: Locul este marcat printr-un altar ortodox, denumit *Paraclisul Sfânta Golgota*. De sus atârna zeci de candelă aprinse multe lumânări, miros de smirnă și de tămâie. Sub Sfânta Masă se vede și forma adâncă în piatră marcată de o rozetă de aur în formă de stea. Aici este locul unde a fost înfiptă crucea la câțiva metri spre centrul bisericii între Golgota și Sfântul Mormânt. Se află o lespede de piatră roșiatică, unde vizitatorii se roagă și este denumită „piatra ungerii”. Părintele Daniel îmi sugerează să ating acea piatră și să miros. Și acum îmi revine acel miros puternic de smirnă și de tămâie, care a rămas veșnic întipărit pe acea piatră. Aici se sfârșesc patimile și continuă compasiunea.

Am încercat cu modesta mea pricepere a reda în cuvinte acest drum al durerii și marea mea bucurie de a ajunge la Sfântul Mormânt, care se află în partea de vest a Bisericii Învierii, în mijlocul unei rotonde uriașe susținută de optsprezece coloane.

Aici în sânul mormântului s-a odihnit ca un mort Hristos Domnul, Făcătorul Cerului și al Pământului. Am aprins și eu lumânări și m-am rugat, dar de emoție și bucurie gândul îmi zbură la tot drumul pe care-l făcusem, la dureri, pătimiri. L-am întrebat pe părintele Daniel dacă a participat la Înviere în acest loc, iar el mi-a răspuns că a văzut cu ochii lui, cum candelă din acest loc se aprind de la „fulgerul” trimis de sus. La fel se aprind și lumânările singure în biserică al ora 12, în Ziua Învierii.

Slavă ție, mormânt al dragostei!
Slavă, Doamne, Sfintei Învierii Tale!

Ing. Teodora Constantinescu

Intrarea triumfală a Domnului Iisus Hristos în Ierusalim

Viața creștină este întemeiată pe convingerea nestrămutată că Cel care a pățimit, care a fost răstignit și a murit pe Cruce între doi talhari pe Dealul Golgotei este Fiul lui Dumnezeu, Iisus Hristos, Mantuitorul lumii, cu toate că Patima Sa de bunăvoie cu trupul pare a accentua mai mult latura umană a ființei Sale.

Înainte de Paștile iudeilor, Iisus Hristos și Apostolii Săi se aflau în Betania, unde îl înviase pe Lazăr din morți. Deși știa că va pătimi și va fi răstignit, Iisus vroia să meargă la Templul din Ierusalim, pentru a sărbători Paștile iudeilor, Paște ce se sărbătorea în amintirea trecerii minunate prin Marea Roșie. Ajuns în preajma Ierusalimului, El a trimis doi ucenici și i-au adus un manz de asin, pe care Iisus l-a încălecat intrând în cetate, însoțit de mulțime mare de oameni. A ales asinul, acest animal pașnic, o dată în plus arătându-și smerenia, El care venea ca Împărat al cerului și al pământului, împlinind prin aceasta proorocia: *"Nu te teme, fiica Sionului, veselește-te, fiica Ierusalimului, căci iată Împăratul tău vine la tine drept și biruitor, smerit și călare pe asin, pe mazul asinei"* (Zaharia, 9, 9).

Vestea venirii Mantuitorului a fost primită cu bucurie, oamenii așternându-și hainele pe unde trecea El, alții având ramuri verzi de salcie în mâini, ce strigau: *"Osana, Fiul lui David; bine este cuvântat Cel ce vine Întru numele Domnului! Osana întru cei de sus!"*.

Iisus Hristos acceptă această primire triumfală, dar nici aclamațiile tinerilor și copiilor, nici entuziasmul mulțimii, nici bucuria ucenicilor care-l însoțeau nu îi alungă de pe față tristețea. În cinstea de care se bucura, Hristos plânge, (Luca 19, 41), dar nu pentru sine, ci pentru cetatea Ierusalimului și nestatornicia oamenilor, care, doar peste câteva zile vor striga: *"Ia-L, ia-L răstignește-L!"*.

Intrarea Domnului în Ierusalim mai înseamnă și intrarea Lui în cetatea sufletelor noastre, în inima și în viața noastră. De altfel, noi trebuie să alungăm tot ceea ce este rău, distrugător pentru sufletul nostru, ca și noi să-L primim așa cum se cuvine pe Mantuitorul.

Creștinii sărbătoresc Floriile la începutul primăverii, Duminica, cu o săptămână înainte de Paști. Atunci se aduc la Biserică ramuri verzi de salcie înverzite, care se sfințesc cu aghiazmă și se fac coronițe ce se pun la icoane, acasă. Suntem chemați să devenim astfel, prin viața și faptele noastre ca niște ramuri neatrinse de ofilirea și uscăciunea pe care le produce săvârșirea păcatelor. Acum, când ne aflăm în timpul Postului Mare este bine să ne pregătim sufletește prin post și rugăciune, prin spovedanie curată la preot pentru a-l putea primi și noi pe Iisus cu aceeași bucurie și căldură sufletească cu care l-au primit atunci copiii.

În această perioadă de post, săbătoarea Floriilor apare ca un zambet, ca o rază de soare care ne pregătește pentru lumina Învierii.

Mihaela Georgeta Țibuleac

Sfinți Români (28) Sf. Teotim, episcopul Tomisului

Acest sfânt este prăznuit la 20 aprilie pentru „sfințenia și minunile sale”, cum spune *Acta Sanctorum*, căci s-a distins prin credință și fapte deosebite, astfel încât a fost socotit demn de a fi înscris între sfinții locali.

Deși nu i se cunoaște data nașterii, izvoarele vechi afirmă cu certitudine că și-a desfășurat activitatea la sfârșitul sec. al IV-lea și începutul sec. al V-lea, fiind contemporan cu Sf. Ioan Gură de Aur, Sf. Grigorie de Nyssa sau Sf. Grigorie de Nazianz..

Fericitul Ieronim vorbește elogios despre activitatea scriitoricească a acestui sfânt, în cartea sa *„De viris illustribus”* (Despre bărbați iluștri), rezultând că la acea vreme era deja un om în floarea vârstei. Socrate spunea că *„era cunoscut de toți - împărați, episcopi, călugări, credincioși și barbari – pentru evlavie și corectitudinea vieții sale”, iar Sozomen, istoricul bisericesc, spune despre Teotim că „era de neam scit”, adică locuitor al Dobrogei, și că purta părul lung, semn că se ocupa cu „filosofia monastică” (viața monahală).*

Viața lui era modestă și cumpătată, dar virtuțile și înțelepciunea sa l-au făcut cunoscut chiar și în rândul barbarilor huni din regiunea Dunării, care îl socoteau pe Teotim „zeul romanilor”. Crezând că Teotim era bogat, au plănuit ca să-l ia prizonier, dar brațul celui ce a voit să arunce asupra Sfântului lațul pregătit, a rămas înțepenit în aer, fiind eliberat doar prin rugăciunea Sfântului.

Sfântul Teotim a fost ales Episcop al Tomisului în jurul anilor 380-395, după moartea înaintașului său, episcopul Gherontie. În această calitate, el a participat în anul 400 la un sinod local de la Constantinopol, ce fusese convocat de către Sf. Ioan Gură de Aur, cu care Teotim era în relații de bună prietenie. Probabil la rugămintea Sf. Teotim în anul 399 Sf. Ioan va trimite misionari pentru creștinarea „*sciților nomazi de la Istru*”. Ca dovadă a stimei de care se bucura, atât sfântul Teotim cât și scaunul său episcopal, în rândul celorlalți episcopi prezenți la acest sinod stă faptul că în lista semnatarilor documentelor sinodului, el este menționat pe primul loc.

În anul 403, Sf. Teotim va fi prezent iarăși în capitala Imperiului Bizantin, cu prilejul dezbaterilor asupra opereii lui Origen, arătând aceeași atitudine de rezervă ca și Sf. Ioan, față de cei ce doreau condamnarea lui Origen și a scrierilor sale ca erezie. Teotim, ca și Sf. Ioan, a apreciat ceea ce a fost pozitiv în opera lui Origen.

Despre activitatea literară a Sf. Teotim nu cunoaștem prea multe date. Istoricii timpului spun doar că el a elaborat scrieri în formă de dialog și fraze scurte (Fer. Ieronim) și că a scris unele omilii la textele evanghelice (Sf. Ioan Damaschin, în opera *Sfintele paralele*, citează câteva din aceste texte omiletice).

De aceea, râvna pe care a arătat-o în păstrarea nealterată a credinței, dar și strălucirea pe care a adus-o scaunului episcopal de la Tomis, i-au adus prețuire în ochii contemporanilor săi creștini și chiar păgâni, iar pentru vrednicia cu care s-a dăruit în slujirea lui Hristos Biserica Ortodoxă îl cinstește în rândul sfinților.

A consemnat Roxana Aioanei după [www. calendarortodox.ro](http://www.calendarortodox.ro)

Sclipiri de gând înscrise într-un caiet al inimii (III - urmare din numărul 160)

❖ După ce ne-am întristat și am lăcrimat pe Drumul Crucii și după ce prin post și căință ne-am învrednicit să primim Sfânta Împărtășanie, pregătindu-ne pentru ziua Învierii, să ne bucurăm și să ne veselim împreună cu apostolii Domnului și cu Preacurata Sa Maică, când vom cânta împreună: „*Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte calcând și celor din morminte, viața dăruindu-le*”. *P.S. Eftimie, Episcopul Romanului*

❖ Lumina, rugăciunea, înfrânarea din perioada postului înalță sufletul nostru la Dumnezeu.

Rugăciunea și postul sunt două aripi care ne ajută să ajungem la Dumnezeu.

Părintele Melchisedec, stareț la Putna

❖ Ne rugăm în cuvinte, iar comunicarea cu El, cu Dumnezeu, e posibilă nu prin cuvinte, ci numai prin iubire. *L. N. Tolstoi*

❖ Tăcerea lui Dumnezeu e mai profundă decât toate cuvintele

I.P.S. Serfim Joantă, mitropolit al românilor din Germania și Europa Occidentală

❖ O coincidență este o minune mai mică în care Dumnezeu preferă să rămână anonim.

Doi oameni care-l iubesc pe Dumnezeu nu se pot urî unul pe celălalt. *Teofil Părăian*

❖ Pe cât de sigur este că soarele răsare de fiecare dată, tot pe atât de sigur este că dragostea lui Dumnezeu este tot timpul cu noi.

Dacă Îi ai pe Dumnezeu, totdeauna vei avea parte de companie și dragoste. *Maria Fontaine, din Elveția*

❖ Căile Domnului sunt necunoscute, iar legăturile noastre sufletești se fac și ele, după voia Lui
Prof. Acad. Zoe Dumitrescu Bușulenga, azi Maica Benedicta

❖ Vin Floriile cu soare și soarele cu Florii !

Vasile Alecsandri

Texte selectate și oferite de Prof. Elena Precupanu

Săptămâna Mare

În Săptămâna Mare pogoară lumină
Din veșniciei cerești spre înlăuntrul firii –
Credința creștină și harul iubirii
În suflet și gând sunt hrană divină.

Sunt zile menite să ne judecăm –
Cu fiecă pas cinstim Învieria –
Lumina din noi și toată durerea
Să știm a le duce, să ne închinăm.

Atâtea ntrebări în inima plină...
În noi e răspunsul, în suflet curat –
Nădejdea și pacea așa cum ni-i dat –
În Săptămâna Mare pogoară lumină.

Teona Scopos

PROGRAMUL ACTIVITĂȚILOR RELIGIOASE ȘI GOSPODĂREȘTI ÎN SĂPTĂMÂNA PATIMILOR

❖ **DUMINICA FLORIILOR**, 16.04.2006

- 8.00 – Utrenie, Sf. Liturghie și pomenirea morților
- 18.00 – DENIE

❖ **LUNI**, 17.04.2006

- 9.00 – Curățenie generală pentru Sărbători
- 18.00 – DENIE

❖ **MARȚI**, 18.04.2006

- 9.00 – Curățenie generală pentru Sărbători
- 18.00 – DENIE

❖ **MIERCURI**, 19.04.2006

- 9.00 – Curățenie generală pentru Sărbători
- 18.00 – DENIE

❖ **JOI**, 20.04.2006

- 8.00 – 12.00 - Sf. Liturghie și pomenirea morților
- 18.00 – 22.00 – DENIA CELOR 12 EVANGHELII

❖ **VINERI**, 21.04.2006 – **ZI ALITURGICĂ
(NU SE ÎMPĂRTĂȘEȘTE!)**

- 9.00 – Scoaterea SFÂNTULUI AER (care simbolizează Punerea în mormânt a Mântuitorului)
- 18.00 – 22.00 – DENIA PROHODULUI DOMNULUI

❖ **SÂMBĂTĂ**, 22.04.2006

- 8.00 – Curățenie și pregătire pentru Sfânta Înviere
- 00.00 – Slujba Utreniei și a Sfintei Liturghii care vor începe afară continuându-se în Sfânta Biserică și încheindu-se cu rugăciunea de binecuvântare pentru bucatele tradiționale (carne, ouă, pască, cozonac).

Cronică

❖ Cu ofrandele primite de la credincioșii noștri în cadrul ultimei slujbe de pomenire a morților din acest post s-au realizat 50 de pachete cu alimente care au fost distribuite persoanelor nevoiașe din parohia noastră. Mulțumim pe această cale membrilor din Consiliul și Comitetul parohial care ne-au sprijinit în organizarea acestei acțiuni filantropice.

❖ *Sâmbătă, 15 aprilie a.c.*, s-a desfășurat tradiționalul Pelerinaj de Florii. Procesiunea Stălpărilor a început la Biserica „Sfinții Apostoli Petru și Pavel” – Bărboi după slujba Vecerniei încheindu-se la Catedrala Mitropolitană, unde cei circa 50 de preoți însoțiți de elevi seminariști, de mulți copii ai școlilor din centrul orașului și de un număr mare de pelerini, au fost întâmpinați de Înalt Prea Sfințitul Părinte Mitropolit Daniel. A urmat apoi un concert omagial dedicat împlinirii a 8 ani de existență a Radioului Trinitas, concert susținut de corul „Altarul” al Catedralei Mitropolitane, corul „Apostolii” al preoților din cele două protopopiate din Iași și corul „Basileus” al elevilor Seminarului Teologic liceal din Iași.

Publicație editată de parohia TOMA COZMA
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax **211 273**, e-mail: margineanu@mail.dntis.ro
Preot paroh Mihai Mărgineanu
Secretar redacție: Vasilica Onofrei

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank